

prima instanță: G. Bivol
instanța de apel: D. Manole, Șt. Niță, A. Bostan

dosarul nr. 3ra-985/16

Î N C H E I E R E

06 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Galina Stratulat
Ion Druță

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Mir-Vasluianu Rita, reprezentată de avocatul Roșca Rodica,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată Ritei Mir-Vasluianu împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la contestarea actului administrativ și obligarea efectuării recalculului indemnizației de maternitate,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2016, prin care a fost admis apelul declarat de către Casa Națională de Asigurări Sociale, casată hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 06 iulie 2015 și emisă o nouă hotărîre prin care acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată,

c o n s t a t ă :

La 19 ianuarie 2015, Mir-Vasluianu Rita a depus cerere de chemare în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la contestarea actului administrativ și obligarea efectuării recalculului indemnizației de maternitate.

În motivarea acțiunii a indicat că la data de 17 martie 2014, a ieșit în concediu de maternitate cu cel de-al doilea copil, înaintînd către Casa Teritorială de Asigurări Sociale Buiucani o cerere prin care a solicitat acordarea indemnizației de maternitate, luînd în considerație venitul asigurat obținut de la locul de muncă de bază și cel deținut în cumul.

Menționează că la data de 05 mai 2014, Casa Teritorială de Asigurări Sociale Buiucani a emis decizie nr. 2014/93/1/6274, prin care a stabilit cuantumul indemnizației de maternitate în sumă de 30 699,19 lei, la stabilirea cuantumului respectiv fiind luat în considerație doar venitul asigurat pe care dînsa l-a obținut la locul de muncă de bază, deținut la compania SA „Orange Moldova”, ignorînd valoarea venitului asigurat realizat prin cumul la SRL „Actual”.

Invocă că Casa Teritorială de Asigurări Sociale Buiucani și-a motivat decizia în baza actului de control nr. 167 din 13 mai 2014, efectuat la SRL „Actual”, prin care s-a constatat că la calcularea mărimii cuantumului indemnizației de maternitate nu se va lua în considerație venitul obținut din funcția de cumul de la SRL „Actual”, deoarece, conform informației analizate, dînsa a fost salarizată cu suma de 4000 lei pentru toate lunile cu regim de muncă de 9 ore.

Consideră că argumentele invocate în decizia Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Buiucani absolut neîntemeiate și lipsite de fundament probatoriu, avînd în vedere că faptul invocat în acest sens precum că a activat în paralel la o instituție cu 8 ore, iar la cealaltă cu 7 ore, în decursul unei zile de muncă, nu corespunde realității, în contextul în care orarul de lucru a ei era unul flexibil și avea posibilitatea de a activa în ambele instituții, fapt confirmat prin tabelele de pontaj.

Afirmă că invocarea de către Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Buiucani a faptului că în mod ilegal i-a fost stabilit un salariu mai mare decît pentru ceilalți salariați din unitatea respectivă este aberant, or prin emiterea actului respectiv, Casa Teritorială de Asigurări Sociale Buiucani a echivalat munca unui contabil-șef cu cea a unui muncitor de rînd care nu deține nici măcar studii superioare.

Indică că a fost ignorat faptul că directorul SRL „Actual” a obținut un venit considerabil, activînd doar 3 ore zilnic, iar din analiza minuțioasă a tabelului de pontaj reiese că, salariații societății SRL „Actual” au primit salarii mai mari ca al ei.

Invocă că Casa Teritorială de Asigurări Sociale Buiucani a ignorat și faptul că, din venitul asigurat realizat din activitatea prestată la societatea SRL „Actual” au fost achitate contribuțiile medicale și sociale corespunzătoare la bugetul de stat, și prin urmare, se constată că la emiterea deciziei contestate, Casa Teritorială de Asigurări Sociale Buiucani a ignorat prevederile legale incluse în Regulamentul cu privire la condițiile de stabilire, modul de calcul și plată a indemnizațiilor pentru incapacitatea temporară de muncă și a altor prestații de asigurări sociale.

Relatează Mir-Vasluianu Rita că nefiind de acord cu decizia Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Buiucani a înaintat o cerere prealabilă către Casa Națională de Asigurări Sociale prin care a solicitat efectuarea unui recalcul al indemnizației de maternitate luînd în considerație și venitul asigurat obținut din funcția de cumul, însă prin răspunsul nr. XO109-10678 din 24 decembrie 2014, cererea prealabilă a fost respinsă.

Își întemeiază cerințele în baza prevederilor art. art. 14, 16-19, 25 lit. b) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, art. 155 din Codul muncii, art. 74 din Regulamentul cu privire la condițiile de stabilire, modul de calcul și plată a indemnizațiilor pentru incapacitatea temporară de muncă și a altor prestații de asigurări sociale.

Solicită anularea deciziei Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Buiucani nr. 14/93/1/6274 din 05 mai 2014 privind stabilirea indemnizației de maternitate pentru al doilea copil și obligarea pîrîtului de a efectua recalculul privind acordarea indemnizației de maternitate a reclamantei luînd în considerație și venitul asigurat obținut din funcția prin cumul.

Prin hotărîrea Judecătorei Centru mun. Chișinău din 06 iulie 2015, acțiunea a fost admisă, fiind anulată decizia Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. 2014/93/1/6274 din 05 mai 2014 privind stabilirea indemnizației de maternitate Ritei Mir-Vasluianu.

S-a obligat Casa Națională de Asigurări Sociale să efectueze Ritei Mir-Vasluianu recalcularea privind acordarea indemnizației de maternitate luînd în considerație și venitul asigurat obținut din funcția de cumul.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2016, a fost admis apelul declarat de către Casa Națională de Asigurări Sociale, casată hotărîrea Judecătorei Centru mun. Chișinău din 06 iulie 2015 și emisă o nouă hotărîre prin care acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

În motivarea deciziei, instanța de apel a invocat prevederile art. 14, art. 17 alin. (1), art. 25 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, art. 16 alin. (1) din Legea privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și prestații de asigurări sociale nr. 289 din 22 iulie 2004, art. 155 din Codul muncii, art. 23 al Regulamentului cu privire la condițiile de stabilire, modul de calcul și de plată a indemnizațiilor pentru incapacitate temporară de muncă și altor prestații de asigurări sociale, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 108 din 03 februarie 2005, care reglementează activitatea membrilor grupului de lucru la elaborarea proiectului de act legislativ, salariul, structura salariului, condițiile și sistemele de salarizare, plățile de stimulare, reținerile din salariu, sporuri și suplimente la salariu de bază, concluzionând că prima instanță neîntemeiat a admis acțiunea depusă de Mir-Vasluianu Rita, din considerentul că la judecarea cauzei nu s-au stabilit careva temeuri de anulare a deciziei contestate.

La 05 mai 2016, Mir-Vasluianu Rita, reprezentată de avocatul Roșca Rodica a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerînd-o neîntemeiată și emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material, invocînd prevederile art. 432 alin. (2) lit. a) și lit. c) CPC.

Sușține că instanța de judecată a luat drept temei pentru respingerea acțiunii faptul că recurenta Mir-Vasluianu Rita activa în postura de contabil în cadrul SA „Orange Moldova” zilnic cîte 8 ore, iar la SRL „Actual” - cîte 7,09 ore, ceea ce denota că recurenta urma să activeze cîte 15 ore din 24.

Însă instanța de apel a omis faptul ca orarul era flexibil și dispunea de posibilitatea de a activa în ambele instituții, acest fapt fiind confirmat prin tabelul de pontaj și prin scrisoarea emisa de către SA „Orange Moldova” din 07 mai 2014, care confirmă grafic flotant de munca.

La fel, indică că instanța de apel neîntemeiat a considerat că i-a fost stabilit un salariu mai mare în comparație cu ceilalți angajați, or din analiza tabelului de pontaj rezultă că salariații SRL „Actual” au primit salarii mai mari.

Concomitent relevă că instanța de apel a omis faptul că din venitul asigurat realizat din activitatea prestata la SRL „Actual” au fost achitate contribuțiile de asigurări sociale și medicale corespunzătoare la bugetul de stat.

Insistă că instanța de apel nu a aplicat Regulamentul cu privire la condițiile de stabilire, modul de calcul și de plată a indemnizațiilor pentru incapacitate temporară de muncă, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 108 din 03 februarie 20105, ce prevede că baza de calcul a îndemnizației de maternitate o constituie venitul mediu lunar asigurat realizat în ultimele 12 luni calendaristice premergătoare lunii acordării concediului de maternitate, venit din care nu au fost calculate contribuții individuale de asigurări sociale.

La 20 iunie 2016, Casa Națională de Asigurări Sociale a Republicii Moldova a depus referință în care a invocat caracterul neîntemeiat al recursului declarat, solicitînd respingerea acestuia ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

La caz, se constată că copia deciziei instanței de apel din 16 februarie 2016, a fost expediată în adresa recurentului Mir-Vasluianu Rita la data de 04 martie 2016, fapt ce se confirmă prin scrisoare de însoțire nr. 1342 (f. d. 90).

Astfel instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 05 mai 2016, în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Mir-Vasluianu Rita, reprezentată de avocatul Roșca Rodica, este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Mir-Vasluianu Rita, reprezentată de avocatul Roșca Rodica nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de

către Mir-Vasluianu Rita, reprezentată de avocatul Roșca Rodica asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Mir-Vasluianu Rita, reprezentată de avocatul Roșca Rodica ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Mir-Vasluianu Rita, reprezentată de avocatul Roșca Rodica se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Galina Stratulat

Ion Druță